

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

ADVENTI HÁZ

*Adventi házunk van, sokablakos.
Minden este nyitunk egy ablakot.
Benn melegen kis fehér gyertya lángol,
és árad a fény minden ablakából.
Kis ablakokkal versenyt fénylenek csodába bámuló gyermekszemek.*

*Ablaktábláin biztató írás:
eljő a mennyekből a Messiás.
S a nevét nevezik Csodálatosnak.
És fölemeli, akit megtaposnak.
És a békesség Fejedelme lesz:
szabadulást hoz, életet szerez.*

*Telnek a percek, múlnak a napok,
sorra kinyílnak mind az ablakok.
Ahány kis ablak, annyi szent ígérlet.
Hívnak, biztatnak, csudákat beszélnek.
Mi áhítattal álljuk mind körül.
A ház sugárzik, a szív örül.*

*Fehér falára festve sok gyerek.
Mind Betlehem felé igyekezzenek.
Havas fenyő közt, ki gyalog, ki szánon,
kéz a kézbe', hogy kis kezük ne fázzon.
Sietve mennek, mint a pásztorok.
Piros orcájuk bízva mosolyog.*

*De én egy másikat is ismerek.
Nem ilyen derűs, nem ilyen meleg.
Van-e gondom sok sötét ablakára?
Hiszen itt a karácsony nemsokára!
Nyitom-e sorra minden egy napon
Krisztusra váró lélekablakom?*

*Mert az én lelkem is: adventi ház.
És ha elalszik, hogyha nem vigyáz,
olyan sötét lesz majd karácsony-estén,
a fényt, vigaszt hiába is keresném.
Ha majd minden szem, minden szív
ragyog,
akkor siratnám, hogy sötét vagyok.*

*Sötét lelkemen sötét ablakok,
táruljatok, öröme nyiljatok!
Ne legyen egy se zord, egy se zárva.
Ragyogjon mind a Messiásra várva!
Sötét adventi ház, sokablakos!
Minden este nyíljék egy ablakod!*

Túrmezei Erzsébet

VÁROM AZ URAT, VÁRJA AZ ÉN
LELKEM, ÉS BÍZOM AZ Ő ÍGÉRETÉBEN

130. ZSOLTÁR 5.

Szeretem az Advent idejét. Ilyenkor mindenhol ünnepélyes hangulat uralkodik, a világ díszbe öltözik. Színek, fények, hangok illatok jelzik, hogy közeleg a Karácsony, a Szeretet ünnepe. Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta...

A lázas készülődés közben azonban gyakran meg sem halljuk a háttérben szóló ének üzenetét: *Örvendj Világ, az Úr Lejött* (Joy to the World, the Lord is Come)! Hozzászoktunk, hogy mindent könnyen és gyorsan megkaphatunk. Rendelésünk azonnal, vagy legfeljebb néhány napon belül megérkezik hozzánk. Az ember már nem akar várni és elfelejtett hosszan, hálaadással örülni a megkapott ajándéknak. Isten azonban nem változik, bármekkora fordulat is a világ. Az Úr továbbra is azoknak ígér koronát, akik várva várják az Ő megjelenését. Talán újra kellene tanulnunk a várakozást. Azt az igazi, őszinte, Isten akaratát kereső csendességet, amelyben az idő múlása nem veszteség, hanem áldás és öröm.

Szeretnék, idén figyelmesebb lenni az Adventben. Mert hiszem, hogy Mennyei Atyánknak üzenete van hozzánk, gyermekeihez, miközben részesei vagyunk a világ várakozásának.

Az Úr érkezésének várása, nekünk minden adventi időszakon átívelő készenlétet jelent. Fogadni Őt, nemcsak, amikor majd dicsőségben visszajön az övéiért, hanem akkor is, ha életünk apró pillanataiban megérinti lelkünket, különösen érezzük jelenlétét és örvendzhetünk csodálatos vezetésének. Mennyi ilyen áldott percet élhettünk már meg, és hány ilyenre várunk még epekedve. *Érints hát keziddel Ő Uram, tégy most velem csodát...* -hangzik az énekünk, ami gyönyörűen leírja adventi

vágyunkat. Ez a várakozás elsősorban a lelkünknek az ünnepe. Várjuk az Urat, az Urat várja a lelkünk, bizalommal, reménységgel, örömmel és néha türelmetlenül. Mindig így kellene ennek lennie, de az Adventben különösen is. Amikor nagyon várunk valakit, minden apró rezdülésre felkapjuk a fejünket, hátha épp most érkezik. Jó ilyen készenlétben helyeznünk a lelkünket.

A lelki készültség mellett fontos, hogy békességes várakozásunk a környezetünkre is kisugározzon. Miközben igyekszünk elvégezni, az ilyenkor szokásos, számos teendőnk, figyeljünk, hogy a külső hűen tükrözze a bensőnk áhítatát. Talán évek óta hasonlóan készülünk a Karácsonyra és vannak dolgok, amik már szokásunkká váltak, de szükséges szüntelen megfrissülnünk a várakozásban. A korábbi évek díszei mellett, érdemes leporolnunk örömeinket, szeretetünket, kedvességünket is. Ehhez a "portöröléshez" hasznos lehet néhány kérdést újból és újból feltennünk magunknak, ahogyan közeledik az ünnep:

- Nem vesztettem-e el a lényegét?
Tényleg arra készülök most amire kell?

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9. All in:
Experiencing Firm Faithfulness

Adventi és karácsonyi írások

Gyülekezeti hírek: Melbourne,
Cleveland, Ifjúsági Találkozó

Ajándék - de vajon kinek?

Könyvajánló: Áhítat 2017. / Múlt,
Jelen, Jövő Baptista Kalendárium
Billy Graham: Hazafelé

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
6468 State Road # L1
PARMA, OH 44134
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
104 Emily Anna Street
WOODBRIIDGE, ON, L4H 3H6, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 East McKittrick Place
BREA, CA 92821
zsigmond@sbcglobal.net

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

*Békességgel telő adventi heteket és
áldott karácsonyi ünnepeket kívánok
minden kedves olvasónknak!*

Mit olvashatunk a 2016-os év utolsó számában? *Adventi és karácsonyi* témájú írásokat; van ennél barátságosabb téma? Közel jött hozzánk, s miatta valahogy egymáshoz is közelebb kerülünk és kerülünk. *Gyülekezeti beszámolókat*: a távoli Melbourne-ből, és az itteni misszió egyik szívéből, az őszi ifjúsági találkozót szervező *Cleveland-ből. Könyvajánlót*: az egyik legidősebb ismert evangélista talán utolsó könyvét, melyben a mennyei otthon felé irányítja a mi (decemberi, adventi várakozással is terhes) tekintetünket, és két „állandó” olvasmányt, az *Ahitatot* és a *Baptista Kalendáriumot*. (Megvásárlásukhoz, megrendelésükhöz szívesen nyújtanak segítséget a lelkipásztorok, vagy a szerkesztő is.)

Köszönöm szolgatársaimnak és a rendszeres cikkíróknak (közelből és távolból egyaránt), hogy az idén is elküldték írásaikat. Változatossá, élvezhetővé, olvashatóvá, áldásokat közvetítővé tették cikkeikkel a lapot. A szerkesztő azt tudja fölhasználni, ami megérkezik hozzá. Azok közül is csak azokat, amelyek szövetségünk missziós küldetésének irányvonalába esnek. Természetesen más kihívásai, problémái, érdeklődése is van az itteni magyar baptistáknak és az olvasó-táborunknak, s néha érintőlegesen foglalkozunk is velük – mint

például a mindenkit foglalkoztató novemberi választások – fórumot azonban – más irányú küldetésünk miatt - nem nyitunk nekik.

Volt miről írni ebben az évben? Hála az Úrnak, bőségesen.

A *gyülekezeti beszámolók* a helyi lelki élet jelesebb napjai között néha bemelegítésről, gyermekbemutatóról is számot adtak. Egy-egy képpel figyelemmel kísérelhettük a torontóiak erőfeszítései munkáját, imaházuk épülését.

Szövetségi jellegű közös alkalmainkról, vagy a *Nőszövetség* szervezte csendes-napokról is olvashattunk, legtöbbet pedig az *Ifjúsági Szövetség* rendezvényeiről.

Új lelkipásztor szolgálatba állásáról számoltak be a *Palm Bay*-iek és a *clevelandiak*, míg a *detroitiak* jelentéseiből kiderült, hogy az új megérkezéséig a régi lelkipásztor szolgál – aki egyébként már 27 éve végzi ezt a szolgálatot.

Többen is hazaköltöztek az Úrhoz az év során, közöttük *Füredi Kamilla* miszionárius és *Vadász Márta*, az egykori Santa Monica-i lelkipásztor, Hunter Vadász János testvér özvegye.

A 2016-os év a *New York-i Gyülekezet* jubileumi éve. A 110 éves ünnepekről a januári lapban fogunk beszámolni kedves olvasóinknak. (szerk)

DECEMBER

*Lassan vége az évnek,
Lassan te is megérted:
éveid egyszer véget
érnek. Hajtsd meg hát térded
az előtt, ki e létnek
határt vetett, s megérzed:
csodálatos az élet!*

Herjeczki Géza (1977)

Segítsünk torontói testvéreinknek –
munkával is, és imádkozunk
az építkezés mielőbbi
sikeres befejezéséért!

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

VÁROM AZ URAT

folytatás az 1. oldalról

- Van-e igazi örömöm az Úrban, mindazért amivel körülvettem, és mindazért amit Érte tehetek?

- Szeretteim (testvéreim), akiket az Úr ajándékozott nekem, érzik-e hogy a Krisztus szeretete után ők számomra a legértékesebbek?

- Hogyan tud használni az Úr, az Ő szeretete eszközeként, a környezetemben?

- Istent dicsőségére szolgál-e a készülésem? - Mert ami az Uról való az Őt dicsőíti.

Az Advent áldott lehetőség a lelki munkára, bizonyágtételre, arra hogy számot adjunk a szívünkben élő reménységről. Egymás hitét is erősíthetjük, ha megosztjuk testvéreinkkel megtapasztalásainkat, örömeinket és azokat az ügyeket, amikben még várunk az Urra. A szeretetszolgálatban Isten sokszor különleges kapukat nyit ebben az időszakban, amit kihasználhatunk. Ezenkívül, még sokféleképp építhetjük egymás hitét és Isten országát. Nem szabad tehát tétlenül várnunk!

Legfontosabb azonban, hogy együtt, imádságban, könyörgésben és hálaadásban töltsük ezt az időszakot. Mint akik valóban várjuk, hogy Mennyei Atyánk lehajoljon hozzánk, meghallgassa kiáltásunkat és felemeljen minket. Így csodás erővel védett, áldott csendben várhatjuk türelmesen, hogy mit hoz számunkra az idei ünnep, milyen áldással ajándékoz meg Mindenható Atyánk.

Jó látni fiataljainkat, milyen izgalommal teljes örömmel, várják a Karácsonyt, és az ajándékok átadását, fogadását. Talán ebben az őszinteségben is hasonlíthatunk a kisgyermekre, amint arra készülünk, hogy kifejezzük szeretetünket Isten és egymás iránt az Ő szeretetének hálaünnepén.

Kegyelem, ha Isten gyermekeként, Gyülekezetben emlékeztetünk majd meg az Úr Jézus Földre jöttéről. Mert a Karácsony családi ünnep, Isten háza népének az ünnepe, ahol a középpontban az Ő kimondhatatlan ajándéka, a Fiú, Jézus Krisztus áll. Mi pedig drága ígéretök örököseiként magasztaljuk azt, aki mindörökké megtartja ígértét. Micsoda öröm és boldogság ez!

Mégis, karácsonyi lelkesedésünk néha úgy fest, mint egy szélben megtépzott vitorla. Az élet decemberi viharai igyekeznek nyomot hagyni ünneplésünkön és karácsonyi örömeinkön is. Az Istenbe vetett hitünk, reménységünk, bizodalomunk, azonban lelkünknek olyan erős horgonya, kell legyen, ami nem engedi elveszni a vidámságunkat. Van okunk

az örvendezésre kell, hogy legyen elég erőnk is rá! Ne hagyjuk hát földre hullani Advent áldásait, mert ennek öröme erőt ad nekünk az Isten szerint való ünneplésre.

Ahogy telnek az Advent napjai, úgy csordulhat túl a mi szívünk is hálával, felismerve meglátogatásunkat és az Úr Jézus csodálatos kegyelmét! Készülünk, gyűjtögetünk, várunk. Ilyenkor gyakran felmerülő kérdés, hogy Van-e elég? Elegendő lesz-e? Nemcsak a vendéglátásra vonatkozóan fontos kérdések ezek, sokkal inkább lelkünk állapotára nézve. Bízom-e az Ő ígéréteiben, kész vagyok-e őszinte szívvel kimondani: Uram teljesedjenek be rajtam a Te ígéreteid, ha akarod, akkor ezekben a napokban?

Fogadjuk örömmel a bátorítást: *Van elég, lesz elég, az Úr biztosan ad, mert megígérte!*

Szeressük az Advent idejét, amikor Isten gyermekeiben ünnepélyes Krisztust várás uralkodik. Amikor buzgó imádság jóillata száll fel Isten trónusához, szívünkben az Ő világossága ragyog, szeretetének sokszínű kiadása jelen van életünkben és lelkünk húrjain szépen hangzik az ének: *Várjad, ó én lelkem, várd az Urat!*

Közeleg... Légy készen!

Huli Sándor

Agyagraha – és sok-sok cserépedény...

A nagynevű angol énekíró, Charles Wesley egyik karácsonyi énekéből szeretnék kiragadni egy-két gondolatot. A következőképpen fejezi ki, mi is történt, mikor Isten Jézus Krisztusban emberré lett értünk:

*Úgy szeretett, olyannyira,
Összetörpült arasznyira!*

Majd pedig fölteszi a kérdést, meg-hökkentő választ adva rá:

*Szeretetét hogy adja át?
Úgy, hogy öltött agyagrahát!*

Mert amikor Jézus „agyagrahát” öltött, amikor Isten őt mint kisgyermeket „emberi testbe csomagolva” küldte el értünk, akkor mi történt?

Az „agyagraha” életre kelt! Mert ahol Jézus megjelenik, oda jön vele az élet is!

*Egy Név áll messze magasan
Minden más név felett!*

Így vallo, Jézus, boldogan:

Az Élet jött Veled! Az Élet jött Veled!

Amikor Isten megformálta az első Ádámot a föld porából (agyag), és élet lehelétét lehelte orrába, akkor az ember „élő lélek” lett. Amikor pedig a második Ádám, Jézus, „agyagrahában” jelent meg, ott is megtörtént az isteni csoda! És azóta is – az agyag, amelyikbe Krisztus beköltözik, „élő lélek” lesz! Még ma is – minden alkalommal, amikor beköltözik egy ember életébe... „Ti, akik holtak voltatok vétkeitek miatt... titeket is megelevenített!” De ennek az a titka, ez csak úgy lehetséges, ha Ő bennünk él, ha ott van bennünk a Krisztus Lelke.

Újjászületés! Új Élet! „Aki Krisztusban van, új teremtés az – mert Krisztus öbenne van!

„Amint te énbennem, Atyám, és én te benned...” János 17:21

Én öbennük, és te énbennem...” János 17: 23

„Maradjatok énbennem, és én is ti bennetek...” János 15.r.

Így valósulhat meg, hogy Jézus mi bennünk él – láthatatlanul, de valóságosan, hit által (Efézus 3, 17)! És ezt érezzük mi magunk is, amikor betölt minket az Ő békessége és öröme – de érzik mások is, akik általunk megtapasztalhatják valamilyen mértékben Isten szeretetét.

Mert azt a hatalmas kiváltságot adja nekünk, hogy az ő szeretetével tölti meg szívünket. „Ahogy én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást!” – mondta tanítványainak akkor, és mondja ma is, minékünk.

*Szeretet ad életet,
Senkit, soha nem feled.
A halálból kiragad,
És örökre megmarad.*

„Ez a mi kincsünk cserépedényekben van... Törekény agyagban, cserépben, amelyet Ő majd átforgat, hogy hasonló legyen az Ő csodálatos, feltámadási testéhez.

Mindez nemcsak csodával határos módon, hanem csodálatos, igaz, valóságos módon!

Így adja át szeretetét – életre keltve azt az agyagrahát! Azt az embert! Egy Pétert. Egy Katit... egy Lacit, egy Magdit. És ahogy engedjük, hogy bennünk éljen, terjed az élet csodálatos nárdusillata!

Williams Ané

ÁHÍTAT

„Isten valamennyi ígérete őbenne lett igenné, és őbenne lett ámenné az Isten dicsőségére miáltalunk” (2Kor 1,20).

Ünnepszünk okát és módját hirdeti ez a roppant gazdag, ugyanakkor nagyon egyszerű mondat.

Kezdjük a módjával! Jézus apostolai, Pál és társai vezetnek bennünket az Isten dicsőítésében. A „miáltalunk” róluk, de rólunk is szól, mindenkiről, aki Jézus Krisztusban Isten szavahihetőségéről megbizonyosodott. Születése történetét olvasva is vigyázunk, hogy az evangéliumi beszámoló és az apostoli tanítást ne fessék át szokásaink, vagy, netán a hitelenségünk. Valljuk, hogy Isten ígérete az inkarnációról valóra a történelmünk egy napján, de úgy, hogy örökre testet öltött közöttünk. A Józsefnek, álomban adott útmutatás a névadásra, és a név jelentése ezt „harangozta be”. Immánuel, velünk az Isten.

Nem a Jézuskát ünnepeljük, hanem Isten ígéreteinek a megvalósulását, amely minden ember számára elérhető, úgy, ahogyan Isten kegyelme kínálja azt, Jézus Krisztusban. Az apostolok így tanítottak Jézusról, és így imádták Őt. Az Úr istensége nem egy különösen engedelmes ember átminősülésének az eredménye, ahogyan a mormonok, az unitáriusok, vagy, a Jehova tanúi tanítják. Jézus az Úr, Ő a mi Istenünk. Nem azzá lett, hanem Öröktől fogva az. Az üdvözítés terve, megváltásunk, és az új élet valósága mindig Krisztusról szólt; egyedül csak Isten képes erre. Az Ígéret, a Gondolat, a Logosz volt, mielőtt mi lettünk volna. A testet öltésben közénk jött, hogy lássuk mi is. Ünnepszünk ezért Krisztus-központú, és mint ilyen Isten szavahihetőségének a boldogító beismerése: magasztalás.

Az ünnepsz oka? Az, hogy a próféta által ígért Messiás itt van velünk. Az evangéliumokban gyakran idézett jézusi formula, a „bizony-bizony mondom néktek” az Úr ámenezése az Atya akaratának. A szó, a hang versenyzik benne a megvalósulással, mert Isten teremtménye ereje hat Jézus ajkán is. Mielőtt megértenénk, amit Tőle hallunk, már meg is történik az, mert Immánuel: velünk van az Isten. Így köszönt az öreg Jánosra a pátmoszi átélésekben, évtizedekkel a mennybemenetel után is az Úr, aki nem hagy többé magunkra minket: „ezt mondja az Ámen, a hű és igaz bizonyosság, az Isten teremtésének kezdete...” (Jel 3,14).

Dicsőíttetik Isten általunk is, mert Jézus Krisztusban megtaláltuk, megéljük, és következetesen hirdetjük azt, hogy „velünk az Isten”? Hisszük, hogy isteni segítséget nélküle hiába várnánk? Vagy, pozitívan: Krisztusban nyertünk és nyerünk meg mindent?

Miáltalunk? Hogyan gyakorolta ezt Pál? Íme, egy példa az imaéletéből:

„Ezért meghajtom térdemet az Atya előtt, akiről neveztetik minden nemzetiség mennyen és földön, hogy adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy hatalmasan megerősödjétek az Ő lelke által a belső emberben, hogy Krisztus lakjon hit által a szívetekben a szeretetben meggyökerezve és megalapozva, hogy képesek legyetek megérteni minden szenttel együtt, hogy mi a szélesség, hosszúság magasság és mélység, és megismerjétek Krisztus minden ismeret felülhaladó szeretetét, hogy így beteljesedjétek az Isten egész teljességéig. Aki kéréseink és gondolataink mértékén felül is képes minden bőségesen megtenni az ő bennünk munkálkodó ereje szerint, azé a dicsőség az egyházban Krisztus Jézus által, minden nemzedéken át örökkön-örökké. Ámen.” (Ef 3,14-21)

Ez az Immánuel –korszak imája, az üdvtörténeti koré, melynek nyitányát angyalaival hirdettette meg Isten a „betlehem mezők felett”.

-- Könyörögjünk megszentelt ünnepszért!

Novák József

AMIKOR MEGLEPETÉSEK ÉRNEK...

Minden értelmes ember jól tudja, hogy felénk hamarosan közeledik a tél. Mégis az idei első fagy, hó, jég meglephet bennünket. Csupán a meglepődés, még nem baj. Viszont, ha balesetet, kárt szenvedünk, akkor emlékezni fogunk rá! Más esetben előre nem látható, tudható fordulatok okozhatnak kínos helyzetet, sőt riadalmat.

Csak Isten tud mindent előre, mi nem! Több esetben szívesen figyelmeztetne bennünket, jelentené ki nekünk is az előttünk álló áldást, örömet okozó eseményeket, vagy sorsdöntő, esetleg veszedelmes fordulatokat. Ki figyel Rá? Ki tartja nyitva fülét, szemét, szívét? Olykor annyira elbűvölhetnek saját céljaink, lehetőségeink, sikereink, hogy valójában azokon kívül nem hallunk, látunk, észlelünk semmit sem! Szólhat ilyenkor Isten! Máskor pedig szinte megbénít tájékozatlanságunk, tudatlanságunk bizonyossága. Tisztában vagyunk azzal, de merünk-e hitből faka-

dó kérdéseket feltenni a mindent tudó, tökéletesen bölcs Istennek? Kérünk-e tanácsot, világosságot Tőle? Kivárjuk-e türelemmel a válasz érkezését?

Természetesen vannak olyan területei életünknek, amelyek alapos és elfogulatlan kielemezése lehetőséget teremt a várható események előrejelzésére és az azokra való komoly felkészülésre. Még jobb, ha meg tudjuk előzni, ki tudjuk védeni a nemkívánatos fejleményeket. Viszont, amikor egyidőben sok irányba figyelünk, könnyen megtörténhet, hogy hiányosan, tévesen mérjük fel a helyzetet, a kilátásokat. Valakit, valamit nem veszünk figyelembe! Hozzá kell tennünk, hogy eddigi tapasztalatunk nem mérvadó mindenben!

Máskor pedig, bár éberén figyelünk, tisztán látunk és e miatt helyes következtetéseket vonunk le a jövőt fürkészve, mégsem leszünk megelégedettek. Amiatt sem, hogy nincs elég akaratunk, erőnk, kedvünk, esetleg lehetőségünk beavatkozni a beindult folyamatokba. Ez különösképpen jellemezheti az erkölcsi, gazdasági, politikai, szociális és társadalmi kérdések kezelését részünkről. Ne feledjük, a mi Istenünk királyok Király és uraknak Ura, Mindenható! Sohasem ejtett ki kezéből embereket, népeket! Sohasem ragadtak ki ellenőrzése alól eseményeket, folyamatokat, korszakokat, ügyeket! Jób 27,13-23; Lk 1,46-55; Ő a világtörténelem hibát nem ejtő Ura! Vele, Nála mindig van tovább! Mt 5,3-12;

Kifogynánk a helyből és időből, ha a meglepetések minden okát szemügyre vennénk! Most inkább foglalkozzunk a már bekövetkezett meglepetésekhez való viszonyulásunkkal.

Emberi természetünk szívesen tagadja a megrázó meglepetéseket. Meddig vagyunk erre képesek? Hová fogunk jutni így? Illúziók világába menekülhetünk.

Helyzetünk csak súlyosbodni fog! Kin segít a „struccpolitika”? A gyógyulás, a szabadulás elmarad! Ki akarja ezt?

A nemkívánatos meglepetéseket el is utasíthatjuk magunktól. Esetleg nem akarunk mi, most azokkal érdemben foglalkozni. Máskor megpróbálunk személyesen, esetleg csoportosan kimene-külni azok következményeiből. Meny-nyire érdekel bennünket mások sorsa is? Mi lesz velük?

A tragikusként felfogott meglepetéseket megtörtén be is lehet ismerni. Visszavonulót fújhatunk! Letehetjük a „fegyvereket”. Megadhatjuk magunkat a tényeknek. Miatta átszaphatunk mások, főleg Isten hibáztatásába. Szívünk megkeményedhet. Erre kaptunk elhí-vást? Rajta lehet Isten áldása?

Még a kegyetlen, sorsdöntő meglepetéseket is el lehet fogadni, és át lehet alakítani, fel lehet használni valami jóra, üdvösré! Különösképpen, ha a szerető Isten kezéből vesszük, és továbbra is cselekvő módon Rá bízunk azokat. Végtelen kegyelméből, irgalmából bajtársai, munkatársai lehetünk a Sátán munkáinak lerombolásában. Így, ugyan nem lesz életünk fájdalom és nehézség mentes, de később azt fogjuk mondani: áldott legyen az Úr, Aki nem kimélt meg bennünket az alig elviselhető meglepetésektől! A feltámadott Krisztusban hívőket ért meglepetések remek bizonyágtevési alkalmak! Rendeltetésük Isten örömhírének terjesztésére új alkalmakat, módokat készíteni, az Ő megdicsőítése!

A kegyelmi időben bennünket ért meglepetések egyenes, őszinte következtetések levonására sarkallnak. Lehetőséget adnak Isten, magunk, társadalmunk jobb és pontosabb megismerésére, hasznos tanulságok leszűrésére is. Istentől küldött ébresztők és alkalmak a helyreállásra, az újrakezdésre Vele!

Még foglalkoznunk kell egy ezután esedékes meglepetéssel. A valódi Messiásban nem hívó világ, valamint a földi értékeket első helyre tevő keresztyén világ számára a legnagyobb meglepetést Jézus Krisztus visszajövele fogja okozni! Azért mert biztosan bekövetkezik hozzáállásuktól függetlenül! Azért is mert hamarabb, hirtelenebb fog megtörténni, mint gondolták! Mit fog hozni, jelenteni számunkra az Ő dicsőséges, hatalmas, lenyűgöző megjelenése? Préd 9,12; Mt 24,45-51; Mk 13,33-37; Lk 21,34-36; Jel 1,7-8;

Vass Gergely, Kelowna

HA NEM VOLNA...

„Mindig csak tél - de karácsony sosem...?” (C.S. Lewis)

Néhány évvel ezelőtt egy üdvözlőlap - sokak meglepetésére - ez a szokatlan kérdés volt olvasható: „Ha nem volna karácsony...” A lap bővebb magyarázata szerint egy lelkész - fáradtságtól kimerülten - karácsony reggelén elaludt íróasztala melletti székén. Ekkor álmot látott, melyben olyan földrészen lakott, ahová Jézus eljövételének a híre soha nem jutott el.

Álmában először is hazaszaladt, és benézett kis lakásának ablakán. Kereste a karácsonyi felkészülés jeleit - ehelyett azonban csak szomorú arcokat látott. Kiment a főutca-ra és kereste a templomokat, de sem egyszerű imaházakat, sem tornyos templomokat nem látott. Bement a könyvtárba, s a könyvekben

kutatta a Megváltó nevét, de az eltűnt minden könyvből. Amint szomorúan hazafelé indult, találkozott egy kisírt szemű kislánnyal, aki kérte őt, hogy menjen el nagybeteget édesanyjához, mert az szeretné, ha meglátogatná. Amikor leült a beteg ágya mellé, azt mondta neki, hogy „vigasztalást hoztam neked”. Zsebéből elővette Bibliáját, de nem találta abban az evangéliumokat! Két nap múlva az asszony koporsója mellett állt, hogy a gyászolóknak prédikáljon, de a Bibliában nem talált vigasztaló szavakat a mennyországról, sem a feltámadásról. A reménység örömmüzenete helyett csak ennyit tudott mondani: „*Porból lettünk, porrá leszünk*”. Kétségbeesetten nézett körül a gyászoló seregen és elkezdett keservesen sírni tehetetlenségében. Szomorúság, gyász, elválás, vigasztalanság - sírt, sírt keservesen...

Hirtelen felébredt. A szomszédban levő templomból egy csodálatosan szép ének melódijára szűrődött be hozzá:

Csendes éj! Szentséges éj! Mindenek nyugta mély;

Nincs fenn más, csak a szent szülepár Drága kisdédük álmainál:

Szent fiú, aludjál! Szent fiú, aludjál!

A következő versszak utolsó sorának ismétlődő szavai pedig ezek voltak: „*Krisztus megszületett, Krisztus megszületett!*”

Ó milyen megkönnyebbülés, amit átélhetünk a lelkéssel együtt! Mondhatjuk azt is, hogy ez csak álom volt. De még elképzelni is rossz, hogy mi történne, ha az álom valóság volna!

Milyen jó énekelné az Úr Jézus eljövételéről, születéséről, megváltó haláláról és feltámadásáról! Hogy Krisztus megszületett, ez történelmi tény. Ez a tény képezi megingathatatlan alapját hitünknek. Ez a hit azonban több, mint egy tény pusztá tudomásulvétele. Személyes bizalom Abban, Aki kapcsolatba lépett velünk, hogy ne legyünk magunkra hagyottak. És mivel a hit mögött a Valóság fedezete áll, megvigasztalhat és reménységgel tölthet el már itt, a szenvedések hazájában is, és mindörökre. Ha az emberré lett Jézus Krisztus a szívünkben él, akkor békeességünk lehet a bajok és megpróbáltatások között is.

Ha nem jött volna el, mindez nem lenne valóság. De legyen hála érte, hogy Ő - 2000 éve - eljött, és ma is él! Krisztus azt várja tőlünk, hogy vigyük elé szívünket, és így köszönjük meg, hogy megszabadított, megváltott bennünket és nekünk adta az örök élet ígérteit. Így lehet igazi karácsonyunk.

“*Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek Téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, az Úr Jézus Krisztust.*” (WA)

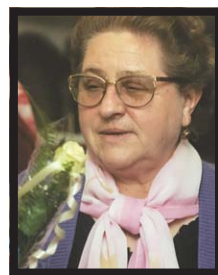
MELBOURNE

Jelentkezés a Dél Keresztje alól

Újbóli jelentkezésünk alkalmával megint szomorú hírt kell megosztanunk olvasóinkkal. Legutóbbi híradásunkkor gyülekezetünk legidősebb tagjának haláláról és temetéséről számoltunk be. Most újból egy testvérnőnk elköltöztetéséről és gyászistentiszteletéről tudósítjuk olvasóinkat.

Fábrik Erzsébet testvérnő temetése

Megrendült szívvel, de Istennünk akaratában teljesen megnyugodva értesültünk a szomorú hírről, hogy **Fábrik Erzsébet** testvérnő 2016. szeptember 12-én a földi létből

az Úrhoz költözött. Testvérnőnk 79 éves korában, sokféle betegséggel megpróbált életből költözött el az örökkévaló hazába. A temetési istentisztelet szeptember 15-én volt megtartva a *Springvale-i Botanikus temető Blair kápolnájában*. A jelenlévő családtagok, rokonok, ismerősök és gyülekezeti tagok számára **Horváth Ferenc** lelképásztor hirdette a vigasztalás ígét, a kápolnában és a nyitott sírnál egyaránt. Isten ígéje a menyeyei honra és az Úrban meghalt „boldog halottakra” irányította figyelmünket.

Fábrik Erzsébet életrajza

Fábrik Erzsébet **Jaksa Mihály és Borbála** legidősebb lányaként 1937. augusztus 17-én született, a délvideki **Padé** faluban, a Vajdaságban. Életben levő testvérei: **Mihály, Sándor, Borbála, Katalin, János, András, Károly és Teréz. Ferenc, Ilona és Béla** testvérei már elhunytak. Mivel a család nagy volt, már egész fiatalon be kellett segítenie a mindennapi feladatokba. Hívó családban nevelkedett, ifjú korában ismerte meg az Urat, aki mindvégig átgátította a nehéz időkön. A helybeli gyülekezetben buzgón szolgált. Az ifjúsággal számtalan nyarat töltött evangélizációs és bemerítési alkalmakon a környékbeli gyülekezetekben, énekekkel és szavaltatokkal szolgálva. Nagy örömmel mesélte ezeket az élményeket a családjának, még élete utolsó napjaiban is.

1959. február 5-én kötött házasságot **Fábrik Antallal**. 1959. december elsején Isten megáldotta őket elsőszülött fiukkal, **Misivel**. Nem sokkal ezután

elhagyták szülőfalujukat, Szilágyra költöztek és mezőgazdasági munkával foglalkoztak. 1964. május 10-én megszületett *Tibi* fiuk, aki megbetegedett, és akit december 23-án az Úr magához szólított 8 hónapos korában. Ez a családnak nagy szomorúságot okozott.

1971. augusztus 3-án hajóra keltek és Ausztráliába utaztak. Ötvenhét napnyi hajóút után megérkeztek az új hazába, ahol a már letelepedett testvérei, Mihály, Sándor és Katalin tárt karokkal várták őket. Az új országban hamar munkába álltak és gyarapodtak. 1972. november 27-én az Úr megáldotta őket *Gyöngyikével*. Beilleszkedtek a magyar baptista gyülekezetbe, ahol Erzsébet testvérnő szorgalmasan munkálkodott: szeretett szavalni, énekelni és az Urat dicsőíteni. Vendégeket mindig szeretettel fogadott és kiváló szakács volt. Unokáinak a hájas kifli és a rétes tészta volt a kedvencük. Mindenkihez bőkezű volt, szeretett adakozni. Hűséges volt a barátaihoz és mindig fontosnak tartotta ápolni a kapcsolatait. Külföldön élő szüleivel és testvéreivel hűségesen levelezett és telefonon keresztül is tartotta velük a kapcsolatot. A távollét a születől mindig nehéz volt számára. Néhányszor alkalmá volt hazautazni, ez megerősítette őt a távolság legyőzésére. Mivel a lányok között ő volt a legidősebb, sokat segített a kisebb gyermekek nevelésében, akik felnőtt korukban is nagyon becsülték őt ezért. Az Úr megáldotta Erzsikét és Antalt 57 évi házassággal. Habár élete utolsó éveiben a sok betegség miatt egészsége meggyengült, még mindig sokat fáradozott családjáért. A kertészkedés fő helyet foglalt el kedvenc időtöltései között. Nagyon szerette a virágokat gondozni és lerajzolni őket. Az éneklés, a versírás és a szavalás sokat jelentett számára. Betegágán is hűségesen bizottságot tett hitéről, és gyakran énekkel dicsérte Megváltóját.

Sokféle betegsége miatt élete utolsó hónapjaiban többször is kórházi kezelésre szorult. Ezt követően az Outlook Gardens keresztyén otthonba került, ahonnan folyó év szeptember 12-én a mennyei otthonba költözött.

Fábrák Erzsébet testvérnő a Melbourne-i magyar baptista gyülekezet hűséges tagja volt. Ameddig egészsége engedte, hűségesen látogatta a gyülekezeti alkalmakat, jól érezte magát a testvéri közösségben. Családja és rokonai mellett a Melbourne-i magyar baptista gyülekezet testvérisége is gyászolja. Testvérnőnk emlékét szívünkben megőrizzük.

Horváth Ferenc lelkipásztor

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ CLEVELAND - 2016. október 7-9.

Sok áldott emlékekkel jöttünk haza Clevelandból. Közel 110 vendég volt, amiből 70-75 fiatal. A konferencia témakörében Kulcsár Attila lelkipásztor angolul, Püsök testvér pedig magyarul hirdette Isten élő üzenetét. Az igeszolgálatok mellett sok ének és bizottságtevés gazdagította a hétvége programját. A clevelandi testvérek erő feletti szolgálattal vállaltak magukra, de példásan helytálltak és rendkívüli szeretettel gondoskodtak vendégeikről. (A torontói gyülekezet bulletinjából)

Képek a clevelandi ifjúsági találkozóról. Csoportkép / Dr. Kulcsár Zsolt ifjúsági elnök szolgálata / Figyelmes fiúk / Clevelandi énekcsoport / New York-i énekesek / Az imaház megtelt fiatalokkal / Zsigmond bizottságtétele

Nagyon örülök hogy részt vehettem a Cleveland-i ifjúsági találkozón, nagyon áldásos alkalom volt. New Yorkból a legtöbben szombat hajnalban érkezünk meg 4.00-kor Clevelandba és emiatt a péntek esti előadáson nem vehettünk részt. Szombaton és vasárnap már együtt tudtunk lenni a többiekkel, és nagyon jók voltak ezek az alkalmak.

Szombat délelőtt egy rövidebb összejevetel volt, a péntek esti téma volt összefoglalva; a téma *"Strong roots in Christ"* vagyis erős gyökerek Krisztusban. Ezután kirándulást tettünk egy gyönyörű vidéki birtokra és kertre, majd Cleveland-i Fairbe bementünk, ahol nagyon jó volt időt tölteni a többi fiatalokkal.

Szombat este Józsefről, és a működéséptelen családjáról hallottunk. A fő igénk a Kolossé 2:6-7 volt, *"Azért, amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok Ő benne, Meggyökerezvén és tovább épülvén Ő benne, és megerősödvén a hitben, amiképpen arra tanítottatok, bővülködven abban háladással."* A József története mindenkinek nagyon ismerős, és tudjuk, hogy egy jól ismert hithős. Ahogy említettem a hétvégének a témája az erősen gyökerezett hit volt. És József ennek egy nagyon jó példája volt. Felhívták a figyelmünket arra is, hogy József és a családja nem volt tökéletes. Jákób igazságtalanul bánt a gyermekeivel, úgy hogy Józseffel kivételezett, mert ő volt a kedvence. József testvérei is működéséptelenek voltak, mivel úgy oldották meg a problémájukat Józseffel, hogy kútba dobták, aztán eladták rabszolgának. Mielőtt ezt tették, meg kellett volna mondaniuk Jákóbnak, hogy nekik egyáltalán nem tetszett, hogy elkényeztette Józsefet, nem kellett dolgoznia, és szép ruhát is kapott. József is működéséptelen volt, mivel nem szólt senkinek, hogy nem igazságos, hogy Jákób kivételesen bánt vele, és ezzel nem kellett volna dicsekednie sem.

Ezeket a példákon keresztül megláthattuk, hogy Isten akkor is gondoskodik rólunk, amikor működéséptelenek vagyunk. Józsefnek nagyon erős volt a hite, és amikor a börtönben volt, akkor sem fordult el Istentől, nekünk is követnünk kell József példáját, legyen erős a hitünk és a gyökérzetünk. Az élet viharaiiban emlékezzünk arra, hogy Isten mindig velünk van. Nagyon jó volt hallani azt, hogy amikor nehézségeken megyünk keresztül, és úgy érezzük, hogy Isten is elhagyott, tudnunk kell, hogy ő sosem hagy el, és mindig velünk van, mert nagyon szeret. Nagyon örülök, hogy részt tudtam venni ezen az ifjúsági találkozón, és szeretném itt megköszönni a Clevelandi gyülekezetnek / családoknak a sok fáradságot és szeretetet, amit irántunk mutattak.

Brigi Kulcsár

Pap Jolán 1939-2016

Özv. Pap Sándorné-Jolánka (Seres) 1939. október 2-án született Nagyváradon. Szülei Seres Gábor és Zsuzsanna (Zsombori) házasságából 3 gyermek született, akik közül egyedül a harmadiknak született Jolánka maradt életben. Fiatal korában fogadta el Megváltóját és ezt a bemerítéssel is megpecsételte id. Bokor Barnabás lelkipásztor által a Biardiószei Baptista Gyülekezetben.

1957. december 21-én házasságra lépett Pap Sándorral, akivel boldog 57 évet éltek együtt, mielőtt szeretett férjét az Úr haza hívta. Házasságukat az Úr két leánygyermekkel áldotta meg: Joli és Éva.

1990. március 26-án érkeztek Éva leányukhoz az Egyesült Államokba, ahol nagy örömmel és féltő szeretettel vett részt a két kis unoka, Erika és Gabriella nevelésében. Később élvezhette a 2 kis dédunoka, Rebeka és Bandika szeretetét is.

Hűséges tagja volt a *clevelandi Bethánia Baptista gyülekezetnek*; amíg a betegsége toloszékbe nem kényszerítette, mindig részt vett az tiszteleteken.

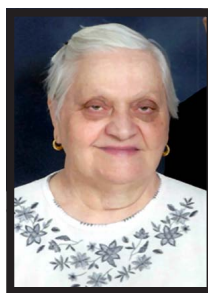
Fájó szívvel búcsúzik szerető családjától: leányai Joli és Éva, vejei Sándor és Barnabás, unokái Erika és Gabriella, unokaveje András, és dédunokái Rebeka és Bandika.

Püspökiből unokaöccse Feri és családja, a baráti kör, ismerősök, és a clevelandi gyülekezet. Drága emléke szívünkben örökké élni fog!

"És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemekről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az első elmúltak." Jel 21:4

Szeptember 27-én, hajnalban kaptuk a megrázó hírt a kórháztól, hogy nagymamát, PAP JOLÁN-t haza szólította az Úr, öt nappal születésnapja előtt.

A gyászistentisztelet pénteken, október 1-én volt megtartva, ahol jelent voltak népes számban Cleveland környékéről kedves barátok és ismerősök. Kulcsár Sándor lelkipásztor testvér hirdette az igét, a Zsolt 59:11 alapján: *"Előnkbe jön az én kegyelmes Istenem."* Majd Balla Ilonka megemlékezését hallottuk. Ezt az énekkel szolgálata követte, majd egy szívhez szóló költeményt mondott el Veres Sándor. *"Gyönyörű szép a mennyekben"* hangzott el Nagy Ibolya néni gyönyörű ének szövege, melyet a Kulcsár Nusika néni és Borbély Zoltán megemlékezése követett.

A gyászistentisztelet után, jó volt sok szép, régi emléket felidézni drága nagymamáról a jelenlevőkkel, egy kis kávé és sütemény mellett.

Szombaton, október 1-én helyeztük örök nyugalomra földi maradványait. *"Es kérdezősködni fognak utánad, mert helyed üres lesz"* hangzott a vigasztaló ige Kulcsár Sándor lelkipásztor által az I Sámuel 20:18 alapján. Majd az utolsó búcsút után elkísértük végleges nyugalomra, drága férje mellé. Születésnapja emlékére, mely másnap, október 2-án lett volna, 50 darab ballon-t engedtünk felszállni az égbe, minden kedves résztvevővel.

"Drága mama! Szavakba nem tudom kifejezni, mennyire hiányzik a helyed köztünk. Hiányzanak a vicceid, a drága mosolyod... szerető szíved mellyel felneveltél. Igazi példakép voltál számomra: egy igazi „derék asszony.” Hitben neveltél, ezért bátran mondhatom: a viszontlátásig drága mama!

Boda Erika, Bandi, Rebeka és Bandika

Elena Pap (A.K.A. Jolán) was born October 2, 1939 to Gábor and Zsuzsanna (Zsombori) Seres in Oradea, Romania. She was born the third child in the family and the only to survive past childhood. At a young age Elena accepted Christ as her Lord and Savior and was baptized by Rev. Barnabas Bokor, Sr. at her home church in Dioszeg.

On December 21, 1957 she married Sándor Pap, with whom she enjoyed 57 beautiful years of marriage, before the Lord called him home. The Lord blessed their marriage with two daughters: Jolán and Éva.

On March 26, 1990 they arrived to the United States of America to be with their daughter, Éva, and to enjoy the company of their loving granddaughters, Erika and Gabriella whom she loved and played a large role in their upbringing. God also blessed her with two great-grandchildren: Rebeka and Andrew.

She was a faithful member of the Cleveland Hungarian Bethany Baptist Church, up until she became wheelchair bound and was no longer able to attend services.

With heavy hearts she is mourned by her loving family: her daughters Jolán (husband Sándor) and Éva (husband Barnabas), grandchildren Erika (husband Andrew) and Gabriella, and great-grandchildren Rebeka and Andrew; her nephew Ferencz Jr. and family from Oradea, friends, acquaintances, and the church.

Her memory will live forever in our hearts! We will meet again!

ALL IN: EXPERIENCING FIRM FAITHFULNESS

Colossians 2:6-7

Do you remember Hurricane Matthew, that hit the US in October of 2016? Someone said, that every hurricane coverage starts with the showing of palm trees bending from the force of

the wind! They are being battered, but they stand strong, because of their roots. In the storms of life, sometimes it feels like we are going through a hurricane, and as troubles and trials test us, many Christians stand strong, and experience firm faithfulness. How do you react when you face the trials of life? I pray that as a result of this message, you will be encouraged to stand firm and be able to say our motto with all believers: **"All in: Experiencing Firm Faithfulness."** Once you decide that you are in, then you can reinforce this decision with your actions.

Colossians 2:6-7, which is our key verse, says: *"And now, just as you accepted Christ Jesus as your Lord, you must continue to follow him. Let your roots grow down into him, and let your lives be built on him. Then your faith will grow strong in the truth you were taught, and you will overflow with thankfulness."* (NLT)

Experiencing Firm Faithfulness starts with a commitment to receive Jesus Christ.

Our Faith starts when we receive Jesus Christ to be our Lord and Savior. Remember Jesus' parable about the sower in Matthew chapter 13? As we accept the "Gospel seed," we are saved and start a new life with Christ! We call this process, "Being born again." By God's grace and provision, someone takes the time to sow the seed. Our job is to receive it! By being a "good soil," we receive it and became a part of God's family, "The children of God."

As children of God, we start the process of becoming a disciple of Jesus. We must grow! Our lifelong goal is to be "LIKE HIM." This is a natural thing that describes all Christ followers until Jesus Christ returns for you. The Bible describes this in 1 John 3:1-2 as follows: *"See what great love the Father has lavished on us, that we should be called children of God! And that is what we are! The reason the world does not know us is that it did not know him. Dear friends, now*

we are children of God, and what we will be has not yet been made known. But we know that when Christ appears, we shall be like him, for we shall see him as he is."

As mentioned earlier, we must receive Jesus Christ not just as a good teacher, but as "LORD." He needs to become the Boss of your life! Some think that it is enough to receive Him just as a "good teacher," when they need advice. Others receive Him as their "Co-Pilot" in case that they get lost. Recently, I saw a picture of a wrecked car, that had the following license plate on the front bumper: "Jesus is my co-pilot." Jesus cannot be our co-pilot! He needs to be our pilot! We must receive Him as "LORD!" He must become the BOSS of our lives! For this reason, in 2 Cor. 5:14-15 the Bible tells us that: *"We must live in a way that pleases Him! Either way, Christ's love controls us. Since we believe that Christ died for all, we also believe that we have all died to our old life. He died for everyone so that, those who receive his new life will no longer live for themselves. Instead, they will live for Christ, who died and was raised for them."* (Emphasis is mine) Let me ask you now: Have you received Jesus Christ - as the LORD of your life?

If not, you need to start here! This is step #1 in being "All in: Experiencing Firm Faithfulness."

If you did, then you need to listen to Colossians 2:6 ***"And now, just as you accepted Christ Jesus as your Lord, you must continue to follow him."***

How do we live out our faith? **We follow HIM!** How do we experience Firm Faithfulness? **We follow HIM!**

Recently, I visited the Ringling Museum at Sarasota, FL. As I toured the garden of the museum, we came across several BUNYAN TREES. Have you ever seen a Banyan tree? They are massive! As the Banyan tree grows, its branches sends down shoots to the ground, and as they reach the ground, the supporting branches become absorbing roots and support the tree as it expands. The more this happens, the stronger and wider the tree becomes. Mature Banyan tree canopies may even cover an area of more than 1000 feet in diameter. You see, this is what happens in our spiritual life too. You get stronger as JESUS leads you! The more you follow Jesus - the stronger you get! What kind of spiritual trees should we become? What should we aim for? Let me show from the Bible, what God envisioned for you. In Isaiah 61:3 God says: *"To those who have sorrow in Zion I will give them a crown of beauty instead of ashes. I will give them the oil of joy instead of*

sorrow, and a spirit of praise instead of a spirit of no hope. Then they will be called oaks of righteousness, planted by the Lord, that He may be honored." (Emphasis is mine)

You see, God does something amazing! He takes our life full of Ashes, Sorrows, and Hopelessness, and turns us into - **"Oaks of Righteousness"** - so that we will **Honor God and Bring Glory to Him!**

How then can we live such a life of Firm Faithfulness? **CAREFULLY!** Ephesians 5:15-16 warns us: ***"So be careful how you live. Don't live like fools, but like those who are wise. Make the most of every opportunity in these evil days."*** The Bible illustrates this kind of life in the story of Joseph. Have you read his story? If not, make sure that you read it. You can find it in Genesis 37-50. You will be amazed how God works in the life of those who are all in and are experiencing firm faithfulness. But what about you? How can you follow Christ to experience such a life?

First of all, you must grow downward by being rooted in Christ.

Colossians 2:7 tells us: *"Let your roots grow down into him."* Roots help the tree get: water, nutrients and stability! Being rooted in Christ, **We are nourished and stabilized! This happens as we are rooted in GOD's WORD, the Bible!**

God tells us in Psalm 119:9-16 *"How can a young person stay pure? By obeying your word. I have tried hard to find you— don't let me wander from your commands. I have hidden your word in my heart, that I might not sin against you. I praise you, O Lord; teach me your decrees. I have recited aloud all the regulations you have given us. I have rejoiced in your laws as much as in riches. I will study your commandments and reflect on your ways. I will delight in your decrees and not forget your word."* Did you notice that I emphasized most of the action words? Have you ever considered reading these verses as looking for actions that you need to do? Where do you get your nourishment? Remember the saying: "Garbage in, garbage out! What you feed on actually determines how you will live! **Grow downward** and *"Let your roots grow down into him."* - *"In Christ"*

Secondly, you must grow upward by being built up in your faith.

Colossians 2:7b tells us: *"and let your lives be built on him."* When your roots are in good ground, *"In Jesus,"* then you

can grow upwards! Have you ever seen a tree with a strong root system? The deeper the roots grow, the stronger and taller the tree grows. The same thing is true spiritually. The deeper you are rooted in Christ, the stronger your faith will grow!

Psalm 1 describes the state of such a believer: *"Oh, the joys of those who do not follow the advice of the wicked, or stand around with sinners, or join in with mockers. But they delight in the law of the Lord, meditating on it day and night. They are like trees planted along the riverbank, bearing fruit each season. Their leaves never wither, and they prosper in all they do. But not the wicked! They are like worthless chaff, scattered by the wind. They will be condemned at the time of judgment. Sinners will have no place among the godly. For the Lord watches over the path of the godly, but the path of the wicked leads to destruction."*

- Your Faith will grow Firmer - as you feed on God's Word!

- Your Faithfulness will grow Firmer - as you feed on God's Word!

- Your faith will be healthier - as you feed on God's Word!

- You will produce more fruit - as you feed on God's Word!

- You will make better choices - as you feed on God's Word!

- You will prosper in everything you touch - as you feed on God's Word!

How would you like that? How would you like to prosper in everything you touch. Have you read the story of Joseph? Did you notice how God made him prosper in everything that he touched? Grow upward, by building your life on Jesus Christ! Read God's Word and obey it. It will help you grow!

Thirdly, you must grow inward by strengthening your faith as you learn to follow Christ in every circumstance.

One thing is sure. Our faith is strengthened during: **the times of trouble, tests, trials and suffering.** While we are often surprised when we face troubles in our lives, we would do well to remember what the Bible tells us regarding trials and troubles in this world. If we did, it would actually show us that God has a purpose for them.

Take a few minutes and contemplate, meditate on the following Bible verses:

John 16:33 - We will have ... much trouble ... in this world.

James 1:2-3 - We should be happy ... when we are tested

Romans 5:3-5 - When we pass the test ... it will give us hope!

Romans 8:28 - No matter what happens to us ... God will use it for our good at the end!

2 Cor. 4:17 - Our temporary sufferings ... will give us an eternal reward later!

1 Peter 1:6-7 - Our tested Faith ... will ... praise, glorify and honor GOD!

Have you taken the time in your life to grow inward? Is your tendency to rely on your own wisdom and understanding? Are you mainly depending on your clever ways to deal with life's circumstances,

or have you started to following Christ and trusting Him to carry you through them? Remember, Jesus' yoke is easy! You do not have to carry your burdens alone. Jesus will lead you and help you if you are willing to follow him!

Finally, you must grow outward by being thankful and praising God for everything that happens in your life.

Remember! There are no mistakes in God's plan concerning the things that happen in your life! Every struggle in your life has shaped you into the person that you are today! Therefore, BE THANKFUL!

Remember what God wants you to be: **"Oaks of Righteousness!"**

The alternative is to allow life's storms to crush you. Become a tree broken in half! Don't allow it to happen to you. Don't lose your faith! God wants all of you to be **"All in: and Experience Firm Faithfulness."**

What will you choose?

1. Be rooted in Christ!

2. Continue to follow Christ all of your life!

Attila Kulcsar

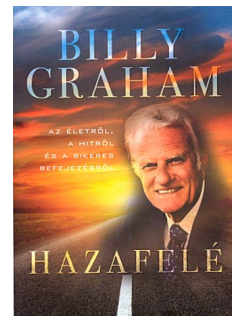
Youth Conf. Cleveland, October 7.

KÖNYVAJÁNLO

Billy Graham: Hazafelé

Könyv az életéről, a hitről és a siker befejezéséről

„Az öregedés az élet legnagyobb meglepetését jelentette nekem” - vallja Billy Graham, akit sokan Isten nagyköveteként ismernek. „Soha nem gondoltam volna, hogy Isten mi mindent tartogat a számomra, és tudom, hogy most, amikor hazafelé tartok, nem fog cserben hagyni az út utolsó mérföldjein sem.”

Hazafelé című könyvében a közel-múltban 98. életévét betöltő Graham, a hit embereként végigtekinti azokat a kihívásokat, amelyeket az öregedés jelent minden ember számára, miközben összegyűjti a Bibliában található alapvető igazságokat erről a témáról. A legjobb dolog, amit tehetünk a „boldog öreg-ségért”, hogy időben felkészülünk rá, mielőtt eljön – tanácsolja az idős evangélizátor. „Meghívom Önöket, fedezzék fel velem együtt az élet rejtett oldalait, az öregedés folyamatát, amint azt reménységben lehet feldolgozni és beteljesülésnek látni. Hit által még örömet is találhatunk benne, ehhez megtanulhatjuk úgy számlálni és nézni napjainkat, ahogyan Isten szerint lehet látni azokat, s felfedezni minden napon az ő jelenlétét, vezetését” – írja az idős Graham, akinek arcvonásai hordozzák ugyan előrehaladott korának lenyomatát, de gondolkodása, lelkülete bibliai frissességet, üdéséget áraszt.

A könyv magyar nyelven még 2012-ben jelent meg a Patmosz kiadó gondozásában, ám üzenete ma is aktuális. Billy

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

Graham olyan utazásra hív bennünket, amelyet az élet aranyéveinek tekint, miközben reménykedve várja az újbóli találkozást feleségével, Ruth-tal, abban az örök otthonban, amely felülhaladja ezt a jelenvaló világot. „Amikor valakinek hosszú élet adatik, az öregedés természetes folyamat, de rajtunk múlik, hogy éljük ezt meg – írja a szerző. – A kegyelemben való öregedés mindenki számára lehetséges, aki a szívében és elméjében minden kegyelem forrására, Jézus Krisztusra támaszkodik.”

Csatlakozhatunk mi is Billy Graham-hez, aki e könyv lapjain megosztja olvasóival, milyen kihívásokkal jár számára is az időskorban hanyatló erő, és elmondja, miként képes mégis erősen kitartani abban az elhatározásában, hogy sikeresen fogja befejezni azt az életpályát, amelyet Isten kijelölt a számára.

Horváth Ferenc

AJÁNDÉK – DE VAJON KINEK IS?

Én a magam részéről fontosabbnak tartom a születésnapokat, mint a névnapot. Hiszen ilyen és ilyen nevű ember sok ezer van a világon ... De amikor én megszülettem, az külön öröm volt szüleimnek, meg a barátainknak. És bizonyára örült Isten, az élet Ura is, hiszen lám, már megint vállaltak valahol egy gyereket, és nem mondták keserű sóhajjal, hogy „na, egy nagy gonddal már megint több van ...” Fejedelmi gyerekek, királyfiak születését pedig egy-egy egész ország ünnepelte – színből, vagy szívből.

Aztán születtek gyermekek úgy is, hogy nem örültek nekik ... A fáraó a Nilus krokodiljai közé dobott minden fiúgyereket, nehogy több – és jobb, meg vitézebb – zsidó férfi legyen pár év múlva, mint egyiptomi. És nehogy megszülessen egy olyan fiú, aki ezt a rendkívül értékes ingyen-rabszolga népet kivigye a szabadságba. Tudjuk: jogos volt a féltelme, megszületett a kis „vízből kihúzott”, akit Mózesnek neveztek el.

Végül – az idők teljességében – megszületett Betlehemben egy kisgyermek ... A szülei bizonyára nagyon örültek neki, meg pár pásztor, és néhány különös öltözékű, komoly tekintetű, gazdag keleti férfit is boldogan borult le a jászol-bölcső elé. Ajándékot is hoztak, maguk sem biztos, hogy pontosan tudva, mit és miért adtak ennek a pici babának. Mert ugye az arany, az mindig jól jön egy szegény családba ... No, de tömjént, meg mirhát – ez azért szokatlan ajándék. És szokatlan – vagy érthető ... –

volt a „másik fél” reagálása is. Messze, a királyi udvarban is megtudták, hogy megszületett ez a bébi ... És el kell pusztítani, nehogy veszélyeztesse Heródes királyságát.

Számtalan olyan énekünk van, mint például: „szerettem volna látni Betlehemnek csillagát ...”; Pintér Béla is énekl, hogy „ha pásztor lennél, vagy bölcs, s kétezer évvel ezelőtt élnél, vajon mit tennél ... a jászolhoz ugye eljőnnél?” Igen, mit tagadjam, én is elmennék, ha térdig kopna is a lábam. És bizonyára vinnék is valamit a gyermek-Jézusnak. De hát időutazás csak a sci-fikben létezik, és Steven Hawking szerint ott is csak előre ... Akkor hát le kell mondanunk arról, hogy ajándékot adjunk karácsonykor az ünnepeltnek, Jézusnak, akinek tulajdonképpen a születésnapját ünnepeljük.

Vagy talán ... talán mégsem reménytelen a helyzet? Hiszen a Kisbaba azóta felnőtt, és minden hatalom néki adatott mennyen és földön – meg még a föld alatt is. És a „minden hatalom birtokosa”, az Isten fia ott a trónon egyszer csak kijelenti: „*rengtetegen vagytok, akik ajándékot adtatok nekem ...*” És a meghökkenő ajándékozók sürgető, értetlenkedő kérdésére válaszol is hamar: „*Amikor valakivel eme kicsinyek közül megtettek valami irgalmasan jót, azt velem tettétek meg.*” Van tehát ajándék, olyan, aminek nagyon örül a megajándékozott Jézus.

Van ajándék, aminek nem a mennyisége, vagy az értéke a fontos, hanem az, hogy milyen az ajándékozó szíve.

Félre ne értse senki: áldottak azok az apukák, anyukák, családtagok és barátok, akik – talán maguktól vonva meg bizonyos dolgokat – ajándékot adnak karácsonykor. Hiszen örülnek az ajándékozottak, és a szívből meg az agyban összekapcsolódik két fogalom: „öröm – és Jézus, hála – és Megváltás”.

De van azért itt valami más is, amin el kell gondolkodjunk. Ezékiás király húsvétot hirdet – igaz, nem karácsonyt, de bibliai ünnep az is. És az ujjongó népet bölcsen figyelmezteti: „*Menjete, egyetek kövéret és igyatok édeset – de küldjete annak is, akinek nem készített semmi!*” Mert Isten országában nem lehet úgy örülni, hogy örömünk dallamát a sírók hangjai rontsák meg – főleg

olyankor, amikor le is tudnánk esetleg törölni azokat a könnyeket.

A magyarországi ügyekben járatos olvasóink most azt mondják. „aha, most akkor jön a cipős-doboz – akció ...” Bizony, az is jön! Mert millió olyan gyermek van, aki karácsonykor nem kap semmit. Nem csak hogy ajándékot nem kap, hanem még egy ölelést sem. Mindig megdöbbenett, amikor átöleltem egy rongyos, kócos kis gyereket, és az visszaölelt. Feleségem többször mondta: „el tudod képzelni, hogy ez a gyerek nem is emlékszik már arra, hogy mikor ölelte meg utoljára valaki?” Egy ölelésre pedig azt hiszem, mindenkinek telik. Ha pedig még ennél többet is tudsz adni, akkor vissza ne fogd az adásra mozduló kezed! Otthon szomorkodnak azok, akiknek „nem készítettek semmit,” nálunk meg sírnak a zsákba csomagolt plüss macik, amiket már meguntak, és soha elő nem vesznek többé ... Meg sir az a pár dollár is, tudva, hogy hamarosan elszórjuk valamire ... Holott könnyet lehetett volna törölni velük.

Adhat szívből karácsonyra szülinapi ajándékot te is az „ünnepeltnek”, a „birthday boynak”, Jézus Krisztusnak úgy, hogy átadod a „megbízottjának.” Annak a kis rongyosnak, vagy tépett lelkűnek,

akinek az idén karácsonyra (SEM) készítettek semmit. A képen egy kis kárpátaljai faluban karácsony van ... Igaz, az elmúlt évben, de se baj ... Az *Örömhír Klub* gyermekei kapják meg ajándékuikat. De nem kell Kárpátaljára menned, elmehetsz a Down Townba is, vagy bárhová, - a nyomor, a keserűség nem ismer határokat.

Boldog Születés napot, drága Úr Jézus! Nézd csak oda: az ajándékodat épp' most bontogatja egy kicsi gyermek ... vagy éppen egy felnőtt, aki álmélkodva fedezi fel ezekben a pillanatokban, hogy MÉG ŐT IS szereti az Isten. És csendes örömmel én is elmondom a terített asztal, a becsomagolt meglepetések, és a jászolbölcső előtt: „*Az Istennek pedig legyen hála az ő kimondhatatlan ajándékáért.*”

László Imre

ÜNNEPI KÖNYVAJÁNLO

Az újszerkesztésű *Áhítat* immár ötödik éve jelenik meg ebben a formában. A szerkesztésével foglalatosskódó Áhítat-bizottság tagjai évről évre figyelembe veszik az olvasók észrevételeit és lehetőség szerint alkalmazzák is azokat a következő kiadványban. Az Áhítat-forgatóknak most is lesz lehetőségük jelezni észrevételeiket a szokásos elérhetőségeken túl egy kérdőíven. A hasznos javaslatokat 2017. március 31-ig várják a szerkesztők, hogy értékelve és feldolgozva felhasználják azokat.

Az első negyedévben a *Márk evangéliuma* adja a bibliatanulmányozás ígét. A napi igeolvasás menetét több héten átívelő témák adják, igazodva az egyházi, nemzeti, történelmi és kulturális aktualitásokhoz. A reformáció ötszázadik évfordulója okán kiemelt figyelmet kapnak a reformáció tézisei: az *öt sola*. Az illusztrációs oldalakban egy újszerű műfaj is található, az *infografika*, amelyben a téma szakértői, az újságírók és a grafikusok összefogásával nagyméretű, tipográfiai jól kidolgozott ábra segítségével mutatják be a kifejezni szándékozott témát. Kiadványunkban több ponton is kimutatható az erdélyi magyar baptista testvérekkel való együttműködés, bár ebben az esztendőben is külön szerkesztett Áhítatot forgatnak a Kárpát-medence bibliaolvasó baptistái.

Az Áhítat továbbra is elérhető egyháznak honlapján valamint androidos alkalmazás formájában is. Jó hagyományként az idén is érdemes az ígét az Áhítat alapján olvasni. Bátorítjuk testvéreinket, hogy táplálkozzanak naponként a Szentírásból.

A *Múlt, Jelen, Jövő Baptista Kalendárium* baptista közösségünk legrégebbi sajtóterméke. Még 1892-ben indította el *Csopják Attila*. Ez a kiadvány mára egyházunk évkönyveként kínálja írásait, szöveges és képes információt a közegyházi, a gyülekezeti, a nemzetközi baptista és az ökumenikus hírekkel.

Talán bizonygatnom sem kell, hogy mai világunkban mennyire fontos az in-

formáció. Jó így évente csokorba szedve láttatni az eseményeket, hálásan visszagondolni arra, mi mindent cselekedett köztünk Isten. Mert, bár emberek által elvégzett dolgokról informál az „Éveink, napjaink, híreink” címet viselő rovat, de fontos meglátnunk benne, hogy baptista közösségünkben is az Isten munkálkodik általunk, a mi javunkra.

Kiadványunk középpontjában az 500 éve elindult reformáció áll, amelyet úgy dolgoztunk fel, hogy nemcsak történeti visszatekintést találhat benne a kedves olvasó, hanem annak lelki vetületét, a megtérés fontosságának hangsúlyozását is. Az írásokba megfogalmazott gondolatok, kisebb tanulmányok egész évre adnak számunkra olvasnivalót, ahogy előszavában *Mészáros Kornél* főtítkáruk is írja: „Nem kell egyszerre »kiolvasni«, elég, ha naponként, írásonként haladunk...”

Kiadványunkban megemlékezünk elköltözött lelkipásztorainkról, hasznos tanácsokat találunk a családi élet gyakorlati megvalósítására, valamint az egyháztörténet és az irodalom tárgyköréből is hasznos ismeretekre tehetünk szert. A kalendárium Kitekintő rovata számos érdekes és tanulságos történettel gazdagítja az olvasókat.

A könyv a megszokott naptárreüsszel indul, amelyben *Gerzsenyi Sándor* testvérnek *Nagyné Kovács Gréta* rajzaival illusztrált időszerű, gyakorlatias tanácsot olvasnánk el, már akkor is érdemes lenne szert tenni a *Múlt, Jelen Jövő Baptista Kalendárium*ra.

Azt kívánom, hogy lapozza áldással mindkét kiadványunkat, az Áhítatot és a baptista kalendáriumot is minden bibliaolvasó testvérünk!

*Az Áhítat-bizottság elnöke, Várady Endre testvér nevében is,
Marosi Nagy Lajos szerkesztő*

Érdemes az Áhítatot és a baptista kalendáriumot az idén is együtt megvásárolni. Időszakos kiadványaink egymást erősítik, és értékes tartalommal gazdagítják mindazokat, akik fontosnak

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Papp János* (Magyarország)

Alelnökök: *Pardi Félix* (Erdély)

dr. Gergely István (Amerika)

Főtítká: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

tartják tanulmányozni a Szentírást, és figyelemmel kísérni baptista közösségünk életét. Az egész évben használható értékes kiadványainkat külön-külön 1350 forintért, együtt megvásárlásuk esetén 2700 Ft helyett, most mindössze 2300 forintért kínáljuk.

Baptista Könyvesbolt

Érdeklődni lehet *Lomjanszki Andrásnál*, a könyvesbolt vezetőjénél: mbekonyvesbolt@gmail.com

tel: +36 20 886 0011-es baptifon.

Boldogok az irgalmasok (5)

Időnként mindenki tud szeretni, de kitartóan, állandóan csak a krisztusi szeretet tud.

"Boldogok az irgalmasok: mert ők irgalmasságot nyernek." Mt 5,7

Az irgalom a felnőtt hívők tulajdonsága. Az irgalmasok azok, akik képesek tanítani és nevelni. *"...azokat bízd hív emberekre, akik mások tanítására alkalmasak lesznek."* 2Tim 2,2. Akik bölcsek lettek felülről való bölcsességben, mely mindenek előtt tiszta, békés, mértéktelen. Jak 3,17-18. *"Legyetek azért irgalmasok, mint a ti mennyei Atyátok irgalmas"* Lk 6,36, szólít fel az Úr. Milyen a mennyei Atya irgalma? Az Atya irgalma gazdag. Ef 2,4. Az Atya az Ő nagy irgalmában, akik hozzá jöttek szegénységükben, gazdagokká tette őket, mennyei országába fogadva őket. Ők azok, akik sírtak méltatlanságuk tudatában. Ők azok, akiket megvigasztalt, befogadva őket országának biztonságába. Ők azok, akik Krisztus jármát hordozva uralkodnak a világban. Ők azok, akiknek igazság éhségüket megalégíti mennyei kenyérrel, szomjukat oltja drága Urunk az élő vízzel. *"Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és általvitt az Ő szerelmes Fiának országába."* Kol 1,13. És ezek után mondja az Úr, hogy legyünk irgalmasok, hogy szelidséggel tanítsuk azokat, akik ellenszegülnek, hogy adjon Isten nekik bűnbánatot, és eljussanak az igazság ismeretére, hogy kikerüljenek a sátán csapdájából, amelyben fogva tartja őket. 2Tim 2,25-26.

Lukács kevesebb boldogságot sorol fel. Megváltónk bizonyára többször beszélt a mennyei királysága alkotmányáról. Lukács, Jézus befejező szavait írja, hogy akkor tehát legyetek irgalmasok, mint a ti mennyei Atyátok is irgalmas. Még néhány tanács után példákat hoz arról, hogy ki nem lehet, nem tud, irgalmas lenni az örök életre való hívás, nevelés területén. Például aki vak, mert ha vak vezet a vakot, mindketten a verembe esnek! Aki nem találkozott Jézussal, nem látta, nem ismerte meg Őt, az lelkiileg vak. Fel lehet ismerni, ha valaki beszél a Megváltóról, de valójában nem ismeri. Az sem teheti, aki gyengén lát, mert szálla vagy gerenda van a szemében. Akar irgalmas lenni, de tulajdonképpen a saját bűnét, szálkáját fedezi. Az ilyen sok mindent világ szerint tesz, ott kér tanácsot iskola, munkahely, házasság, családtervezés kérdésében. Sokan éppen így lesznek könnyű prédájává a sátánnak. De, *"Atyámfiai, mégha előfogja is az embert valami bűn, ti lelkiek,*

igazítsátok útba az olyant szelidségnek lelkével, ügyelvén magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is." Gal 6,1.

Mindég örömmre szolgált, ha valaki vissza tudott térni az Úrhoz teljes szívvel. Mint Péter apostol, mint Jónás, mint Dávid, de sokan még lehetőséget sem kaptak!? Ezért mondja az Úr példaként, hogy nem cselekedhet irgalmasságot az, aki nem jó fa, mert a rossz fa nem teremhet jó gyümölcsöt. A jó gyümölcsöt termő az, amely be lett oltva a nemes oltóanyaggal, aki birtokában van az előbbi boldogságoknak. Ezek azok, akik jó alapra építették lelki házukat. Lehetőség, hogy valaki homokra épít, és ezt tudatosan teszi? Sajnos még ma is, és mindinkább teszik. Sokszor meg sem győződnek arról, hogy mi az az alap, amit valaki hirdet - de könnyű, egyszerű. Manapság a világban, a keresztyének mondott Európában, és így a hívők között is az a meggyőződés honosodott meg, hogy: megoldjuk. Van is erre sok tanács, tanítás, tanfolyamok, konferenciák. És jó, hogy amikor kimossa a víz alóluk a talajt, mi lelkiek - irgalmas szeretettel - oda tudjuk segíteni őket a Sziklához. Igaz, sokszor sirva-könyörögve, esedezve a kegyelem Urához, valóban vigyázva, hogy magam is meg ne kísértessem. Megadta az Úr azt a kegyelmet, hogy részt vegyek egy-egy lélek helyreállításában. Jó volt később látni, hogy ő is gyakorolja az irgalmasságot, vigyázva a lelki tisztaságra, mely feltétele a lelki növekedésnek.

Ez mindenek előtt a családban történik. A család a gyülekezet, kicsiben. A Biblia tanítása szerint az apa a család papja. Mindég az apa építi az oltárt. Az apa szervezi meg a család áhítatát, amikor együtt olvasnak, és a család minden tagja hangosan imádkozik. E nélkül nincs jó lelki növekedés. Isten Igéje és az ima megold sok problémát. Aki e neve-

lést, aki az irgalmasságot nem gyakorolja a családban, az nem fogja tudni tenni másutt sem. 1Tim 3,4-5;10-13. *"Mert az ítélet irgalmatlan az iránt, aki nem cselekszik irgalmasságot; és dicsekedik az irgalmasság az ítélet ellen."* Jak 2,13.

Az irgalmassághoz kell bátorság, mert kockázatos, kell erő, kellenek eszközök, kell olaj és bor, és kell pénz meg jármű is. Kell hit, hogy érdemes és megmenthető. *"Atyámfiai, hogyha valaki ti köztetek eltévelyedik az igazságtól, és megtéríti őt valaki, Tudja meg, hogy aki bűnöst térít meg az ő tévelygő útjáról, lelket ment meg a haláltól, és sok bűnt elfedez."* Jak 5,19-20. Igen, kevés az irgalmas, a törődő, aggódó, mert sokan vannak, akik már régen tanítók kellenek legyenek, de nem azok, mert még, ahogy olvassuk az Igében, a Krisztusról szóló tanítás alapjait sem tanulták meg. De igénylik a szeretetet, a figyelmet, a törődést - de meddig?

Az irgalmasságnak szilárd hitalapja van. Jó látása, észre veszi a szükségét. Erősek karjai, hogy felemelje, és járművével a szükségben levőt a közösségbe szállítsa. Az irgalmas a közösséget szolgálja, és a közösség így épül e szent egységben. Így az irgalmasság, bár egyéni, közösségivé válik. Hadd mondjam, hogy az irgalmatlanság is egyéni, de az is kihat a közösségre! Ezért cselekedjünk irgalmasságot amíg időnk van. Használjunk ki minden alkalmat és lehetőséget, hogy gyülekezeteink legyenek épek és egészségesek, és így vonzóak a szükségben levők számára.

Mindég boldogan éneklek, és most te is énekelj velem, testvérem: *En irgalomban részesültem, bár érdemes rá nem voltam. Csoda ez, mert dőreségemben ezt soha nem óhajtottam. Örvendek, mert tapasztalom, mily nagy az égi irgalom, Mily nagy az égi irgalom.*

Nagyajtai Eszter